

Ximo Tebar després de Nova York

El vostre nou disc, *Steps*, ha rebut molt bones crítiques. Com ha evolucionat la vostra música després de l'experiència en una de les capitals mundials del jazz?

—Hi tinc l'oportunitat de viure la música al cent per cent. Hi puc veure amb els meus ulls l'evolució i l'avantguarda artística i les noves tendències. Intente no desapropiar aquesta magnífica oportunitat i, evidentment, l'aplique a la meua música.

—A *Steps* hi ha el "Pink Panther" de Mancini. Com la presenteu, aquesta versió?

—Bona pregunta! Quan em propose d'enregistrar versions conegudes dels altres compositors, mire de portar-los a un concepte personal. És a dir, tracte d'allunyar-me al màxim de la versió original. Al disc *Steps* pense que he aconseguit aquest propòsit en temes com ara "26-2" de Coltrane, "La Pantera Rosa" de Mancini i "Nefertiti" de Shorter.

—Al disc també hi ha composicions originals. Cap a on evoluciona la vostra música?

—Últimament estic centrat en una ona de fusió jazz-funk experimental i contundent. Al mateix temps, deixo

Sense abandonar mai la fusió, Ximo Tebar (València, 1963) deixa el jazz-pop dels seus darrers treballs per un contundent jazz-funk a 'Steps'. El nou disc, que es presentà al Palau de les Arts Reina Sofia de València el 18 d'abril, se centra en conegudes versions de Coltrane i Mancini que Tebar acosta al seu estil, marcat per l'experiència a Nova York. Les crítiques, immillorables.

sempre un gran espai al desenvolupament de la improvisació i la intercomunicació. Els meus projectes discogràfics, a més, solc emmarcar-los en sèries estilístiques ben definides. En aquest sentit, els darrers CD, *Eclipse* i *Steps*, sonen en aquesta ona jazz-funk que he esmentat al principi. Però abans havia editat discos d'estils ben diferents. Entre aquests, hi ha els tres volums inclosos a *The Jazz Guitar Trio* que es basen en el tradicional trio de jazz: guitarra, orgue i bateria. Joey DeFrancesco, Dr. Lonnie Smith i Lou Bennett són grans músics amb qui tinguí l'oportunitat de treballar al disc i enregistrar-lo. Més tard, vaig travessar una etapa amb tendència al jazz-pop, de la qual és una bona prova el disc *Embrujado*. A la meua trajectòria, també he aprofundit la fusió del jazz amb la música mediterrània i el flamenc. Els discos resultants d'aquesta etapa tingueren molta bona acceptació. *Son mediterráneo* és un dels exemples en aquest sentit.

—Vau presentar el disc al Palau de les Arts. És el màxim per a Ximo Tebar?

—Actuar en un gran auditori sempre és el màxim. Al llarg de la meua trajectòria he actuat en importants espais, com ara el Lincoln Center i l'Apollo Theater de Nova York, a més d'haver visitat els millors teatres europeus on he fet actuacions. El Palau de les Arts Reina Sofia és, actualment, un dels auditoris més prestigiosos del món i estic molt agraït que m'hagen obert les portes per tal de poder presentar el nou treball.

—Iniciatives com, per exemple, Jazz al Palau i els cicles de l'IVAM són els principals reclams per a l'afecionat al jazz a València. Però n'hi ha prou, amb això?

—A parer meu, una ciutat com València hauria de tenir una oferta cultural més diversa, consolidada i rellevant. València encara no ha aconseguit, en l'àmbit cultural, el prestigi, la presència i la projecció nacional i internacional que es mereix. Això no obstant, pense que actualment anem pel bon camí per tal de consolidar aquesta ciutat com una de les places més importants del circuit cultural internacional.

—Aquestes propostes poden suplir

la iniciativa privada de locals de música en directe?

—La iniciativa privada, pel que fa a l'oferta cultural d'una ciutat, ha d'anar lligada a la bona sintonia de les institucions amb l'empresa privada. Fins ara, no he vist pas que aquesta sintonia hi siga realment. De fet, cada vegada hi ha més pocs locals de música en viu a València.

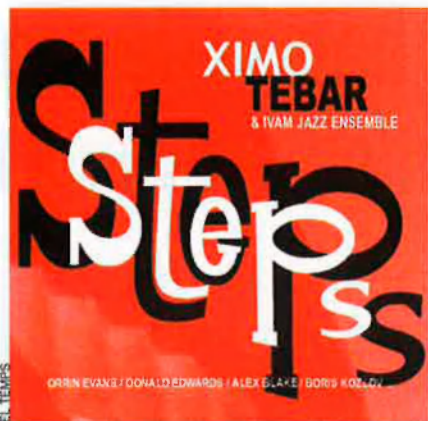
—Un dels exemples de bona sintonia és l'IVAM Jazz Ensemble...

—L'IVAM Jazz Ensemble és una iniciativa totalment nova a l'estat espanyol, que possibilita que un grup de músics puguen reunir-se de manera habitual i estable per a crear produccions basades en el jazz modern i experimental. L'artífex d'aquest projecte és l'Institut Valencià d'Art Modern, l'IVAM. La veritat és que, donant suport a aquesta iniciativa, la directora d'aquesta institució, Consuelo Ciscar, ha fet una passa gegant pel que fa a filosofia i concepte de gestió cultural. A tot l'estat espanyol, el col·lectiu de músics i els mitjans de comunicació han aplaudit la formació del grup. Esperem que, arran d'això, hi haja més institucions que s'animen a donar suport a projectes de característiques similars. L'objectiu últim és el suport i la projecció, en aquest cas, del jazz modern fet a València, l'intercanvi de coneixements i experiències de músics valencians amb músics estrangers i, també, ampliar l'oferta artística i les activitats del museu.

—Sou el director artístic d'aquest projecte de l'IVAM. Com hi arribeu?

—Consuelo delegà en mi la direcció d'aquest projecte i, des de fa un any, presentem de forma habitual produccions a l'edifici de l'IVAM. Cal dir que la major part de les actuacions han tingut molta aflluència de públic i, també, una gran qualitat. Per una altra banda, hem presentat el grup fora de l'àmbit de l'IVAM. Hem anat al Festival Internacional de Jazz de Madrid on obtinguérem molt bones crítiques. En definitiva, l'IVAM Jazz Ensemble és una obra d'art humana i moderna en constant transformació i moviment perquè cada vegada és totalment diferent.

—Què en penseu, d'establir l'escola Berklee a València? El veieu

“La iniciativa privada, pel que fa a l'oferta cultural d'una ciutat, ha d'anar lligada a la bona sintonia de les institucions amb l'empresa privada.”

viable, el projecte?

—Em sembla perfecte —i sobretot com a valencià— que s'instal·le a València. La Comunitat Valenciana posseeix una gran tradició musical i, per això, pense que és coherent que València compte tant amb a Torre de la Música com la Berklee. I, més enllà, va essent necessari al continent europeu un centre d'estudis d'aquesta envergadura dedicat a la música moderna, el jazz i més. Milers de músics de tot Europa van cada any als Estats Units a estudiar música moderna i jazz. A partir d'ara, també vindran a València i la ciutat s'enriquirà en tots els aspectes. L'única cosa que pense d'aquest megaprojecte és que les institucions públiques haurien de planificar i adequar la ciutat pel que fa a serveis i opcions que puguen absorbir i cobrir la demanda amb vista a l'afluència d'estudiants, professors, artistes i públic que es mourà per la ciutat des del moment en què s'engegue.

Paula Reig

9ª Fira de
MÚSICA AL CARRER
DE VILA-SECA
1, 2, 3 i 4 de Maig de 2008

Música al Carrer www.firacarrer.cat

Organitza:

Amb el suport de: